

strækkelig er det ikke frisindet — det hedder? Thi ligesom Friheden i dette Land jo identificeres med Tøjlesløshed, naar man har Brug for det, saaledes identificerer man ustandselig Frisind med Mangel paa Overbevisning eller med personlig Fejghed.

Al denne Tale om Kritik, om Presseoverfald, om Mangel paa Respekt o. s. v. afviser jeg som principielt komplet lige-gyldig overfor Kravet om, at de højeste Statsmyndigheder hver for sig skal medvirke efter Forfatningen til den størst mulige Fremgang for den aandelige Kultur paa de forskellige Omraader; og jeg gør det i Tro paa, at kun ad denne Vej kan Folket overhovedet naa fremad i Indsigt, Forstaaelse og virkelig Respekt for den Overlegenhed i Intelligens eller Moral, som altid taaler Dagens Lys, trods Undermaalernes, Grinebidernes og de moralsk havareredes ustandselige Spark og Spjæt.

Se, det er min Begrundelse af Kravet om offentlig Votering i Højesteret — jeg ved ikke, om jeg har fremsat den klart nok —, og denne Begrundelse er ikke i mindste Maade anfægtet af alle de jordkravende Modargumenter, man har slæbt til Bunke, og som har faaet en væsentlig Støtte fra forskellige Sider ogsaa i denne Sal. Til Gengæld glæder det mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i visse principielle Betragtninger sluttede sig til mig. Det glædede mig ogsaa at høre, at min høje Forgænger, det ærede Medlem Hr. Rytter, hvad jeg paa dette Omraade i øvrigt ikke tvivlede om, ligesom sine Forgængere, altsaa at 5 Justitsministre i Træk, i øvrigt af de forskelligste Opfattelser, har sluttet sig til Kravet om offentlig Votering i Højesteret. Det glædede mig lige saa meget, som det forbavsede mig at høre det ærede Medlem Hr. Rytter meddele, at største Delen af Venstre ogsaa paa dette Omraade vilde svinge sin demokratiske Fortid, og det vil til sin Tid interessere mig meget at se denne Delingslinie ved en Afstemning.

Jeg kan dog ikke nægte, at det ærede Medlem Hr. Rytter samtidig med at yde sin Tilslutning til Kravet om offentlig Votering beredte mig en Skuffelse, som desværre saa ofte før, ved at foretage et mærkeligt Sidespring, idet han tilføjede, at han dog var bange for at indføre denne

offentlige Votering, saa længe Højesteret samlet gik imod. Hvad er det, det ærede Medlem er bange for, eller hvem er det, det ærede Medlem er bange for?

Det ærede Medlem vil altsaa, saa vidt jeg forstaa ham, naar Spørgsmaalet kommer til Afstemning, sige som saa: Det er min Overbevisning, at Voteringen skulde være offentlig, men jeg stemmer ikke efter min Overbevisning, før mine Modstandere, Højesteret, er gaaet over til denne. Jeg vilde ganske vist være det ærede Medlem meget forbunden, om han altid vilde anlægge denne Betragtningssmaaede ogsaa i politiske Forhold, thi i saa Fald vilde han aldrig nogen Sinde komme til at stemme imod den nuværende Regering. Men bortset herfra forekommer denne Overbevisningsmanifestation mig at være meget ejendommelig og ogsaa praktisk umulig, i hvert Fald tør jeg roligt gaa ud fra, at det ærede Medlem, ifald han fastholder dette Standpunkt ogsaa efter at have tænkt over det, aldrig vil komme til at stemme for offentlig Votering. Thi Højesteret vil modsætte sig offentlig Votering af adskillige, menneskeligt forstaaelige Grunde, lige indtil det paa-tvinges Højesteret, ganske som i Norge. Thi det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Norges Højesteret var gaaet ind paa offentlig Votering. Nej, den modsatte sig offentlig Votering. Og først bagefter vil Præsidenten for Højesteret ligesom Præsidenten for Højesteret i Norge ved et eller andet passende Jubilæum fremhæve offentlig Votering som det betydningsfuldeste Fremskridt, som Højesteret nu er lige saa enig om ikke at opgive.

Jeg anbefaler derfor saa stærkt, som det overhovedet er mig muligt, at gennemføre dette Forslag. De nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen, Voteringsordenen, den eventuelle Deling af Højesteret, Dommerantallet i den enkelte Sag og det af det ærede Medlem Hr. Fraenkel rejste Spørgsmaal om Dommerlønningernes Størrelse o. s. v. skal jeg ikke komme ind paa. Paa disse Omraader er jeg villig til enhver Forhandling i Udvalget for at naa den bedst mulige praktiske Ordning.

I det jeg til sidst endnu en Gang takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Forslaget i det store og hele har faaet, anbefaler jeg det til en hurtig Behand-